

Informa

FAMÍLIES

Celebrem els temps de l'any: arriba la Quaresma

Arrelats a la cultura del país, i tot giravoltant immersos en la roda del temps que marca la nostra tradició, arriba el temps de la Quaresma.

Des de les nostres escoles, volem fer present aquest temps a les aules. La Quaresma procedeix del mot «quaranta», i aquest és el nombre de

dies que, com explica la tradició dels Evangelis, Jesús va viure sol al desert.

Imaginem que quan algú viu quaranta dies al desert de segur que aquests dies es converteixen en un temps de pensament, d'introspecció, d'autoreflexió, d'aturada, tot pensant en un mateix i en els altres. Aquest és en bona part el sentit de la Quaresma. La tradició popular, a Catalunya, ha volgut representar aquest temps de moltes maneres, però una de les més populars és la Vella Quaresma, representada per una dona gran que té set cames. I, per cada cama, setmanalment, es convida la persona a fer-se un propòsit, a fer una reflexió o a aconseguir un objectiu.

La tradició judeocristiana de la Quaresma té aspectes paral·lels amb altres tradicions religioses, com la musulmana, que celebra el mes del ramadà, i també amb l'hinduisme o el budisme, que fan èmfasi en la necessitat i la recerca de la introspecció, de l'autoreflexió, de l'anhel que cadascú es trobi a un mateix.

Diríem, doncs, que –per camins diferents i amb pràctiques tradicionals diverses– les tradicions religioses, fruit de l'experiència humana, posen en relleu aspectes vitals per a tota persona: ser capaç de prendre's un temps per pensar en un mateix, en les pròpies accions, i pensar alhora en els altres. També, fins i tot, sense aspectes religio-

sos, ho remarquen algunes pràctiques laiques i allunyades del fet religiós.

Com a Escola Vedruna, doncs, i arrelats a la nostra tradició, volem treballar amb els alumnes el sentit de la Quaresma recalcant la idea que entre les persones i les religions és més allò que ens uneix que no pas allò que ens separa. Ens cal, també, redescobrir pràctiques que poden tenir sentit si els aportem valor, com el dejuni o els bunyols, per citar dues tradicions.

Els quaranta dies de Quaresma conviden a pensar en nosaltres mateixos i en els altres, convençuts que és bo establir moments per a reflexionar, de manera especial, sobre els nostres pensaments i accions. Les tradicions, si les omplim de sentit, ens ajudaran en aquest camí.

Hereus com som de la nostra tradició, val la pena que aquests versos els puguem llegir amb el significat que poden tenir en el segle XXI:

Tot té el seu moment

Sota el cel **hi ha un temps per a cada cosa.**

Hi ha un temps d'infantar i un temps de morir.

Un temps de plantar i un temps de collir.

Un temps de matar i un temps de guarir.

Un temps d'enrunar i un temps de construir.

Un temps de plorar i un temps de riure.

Un temps de plànyer-se i un temps de dansar.

Un temps de tirar pedres i un temps d'aplegar-ne.

Un temps d'abraçar i un temps d'estar-se'n.

Un temps de cercar i un temps de perdre.

Un temps de guardar i un temps de llençar.

Un temps d'esquinçar i un temps de cosir.

Un temps de callar i un temps de parlar.

Hi ha un temps d'estimar i un temps d'odiar.

Hi ha un temps de guerra i un temps de pau.

Eclesiastès 3,1-15